

15. Повернення податку на додану вартість підприємцю за реалізовану продукцію (роботи, послуги)

Віталій Василюк , Валентина Небильцова
Національний університет харчових технологій

Вступ. Як правило, для підприємства досить складно отримати з бюджету суму надміру сплаченого податку на додану вартість. Головною перешкодою в цьому є власне податкові органи, які захищають кошти, зібрані державою.

Матеріали і методи. Суттєвою перевагою в боротьбі за бюджетні гроші з фіскальними органами є наявність знань. Відповідно до законодавства, бюджетне відшкодування ПДВ - це сума, що підлягає поверненню з бюджету платнику податку у зв'язку з надмірною сплатою податку, тобто компенсації понесених витрат. Проте представники держави, на жаль, часто досить своєрідно підходять до самих підстав виникнення права на таке відшкодування.

Результати. Державна податкова служба, згідно із законом контролює правильність нарахування податкових зобов'язань і податкового кредиту, а при проведенні перевірки часто показує як можна уникнути повернення коштів підприємцю, відмовляючи платнику податку в підтвердженні відшкодування суми ПДВ.

Бюджетному відшкодуванню підлягає різниця між сплаченим податком на додану вартість при купівлі товарів і сировини підприємцем, і нарахованим податком при виготовленні товарів чи наданні послуг. Платник податку, який бажає отримати бюджетне відшкодування, подає відповідному податковому органу заяву про повернення повної суми бюджетного відшкодування та податкову декларацію із зазначенням цієї суми[1].

У п'ятиденний термін після подання декларації до державної податкової служби платник повинен подати до ДКУ копію декларації з відміткою податкового органу про її прийняття. Враховуючи, що подання звітності в даний момент здійснюється і в електронному вигляді, є випадки, коли ДКУ відмовляється приймати «електронні» декларації, бажаючи отримати паперове відображення. У затвердженому законодавством порядку ДКУ використовуючи акти перевірки податкової інспекції, в обов'язковому порядку перераховує платнику зазначену суму в п'ятиденний термін, проте за не виконання цього порядку не має ніякого покарання. Також у вас можуть з'явитися і інші проблеми. При імпорті товарів одержувач сплачує грошові кошти у вигляді митних зборів та інших платежів безпосередньо до бюджету, митним органам, а вони не належать до постачальників товарів (послуг)[2].

Неврегульованим на законодавчому рівні залишається питання бюджетного відшкодування ПДВ з імпорту послуг, при отриманні яких нараховується податкове зобов'язання в одному періоді та податковий кредит в іншому. Залишок накопиченої суми від'ємного значення податкового кредиту попереднього періоду збільшується

на отриманий поточний податковий кредит з імпорту послуг. Через це виникає проблема з таким бюджетним відшкодуванням. Проте відшкодування можливе тільки при умові, що Україна підписала договір з тією державою з якою відбувається імпорт.

Що вже говорити про проблему відшкодування ПДВ для новостворених його платників? оскільки вони мають право на бюджетне відшкодування тільки після закінчення 1 року, з дня реєстрація як платників ПДВ і вони можуть розраховувати лише на відмову.

Якщо компанія має велику суму податкового кредиту з ПДВ, але вона неправильно задекларована (що, в принципі, не позбавляє організацію цього кредиту), необхідно бути дуже уважними. На практиці податкова інспекція законним шляхом при перевірці виявляє заниження показника рядка 25.1 і переносить в рядок 25.2 Тобто відмова від відшкодування на поточний рахунок. Для підприємця це означає забути про відшкодування.

В ідеалі, це не принципово, якщо вона здійснює оподатковувані операції з ПДВ і нараховує зараз або в майбутньому ПДВ до сплати в бюджет. Але проблема виникає в організацій, які не здійснюють оподатковувані операції або залишаються збитковими, або в експортерів, у яких податкові зобов'язання не будуть більше податкового кредиту і відповідно не будуть перераховані суми ПДВ до бюджету. А це збиток для компанії та втрата грошових коштів. Підказкою для платник податків може бути правильне відображення рядка.

Висновок. Таким чином, необхідно діяти згідно обставин, що склалися, і розраховувати тільки на власні сили або ж довіритися тому, хто знає і має практичний досвід відшкодування.

Література

1. Податковий кодекс України [Електронний ресурс] : від 19.12.2013 № 713-VII.// Верховна Рада України: офіційний веб-портал.- Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>. – Назва з екрану.

2. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 31 «Фінансові витрати» [Електронний ресурс] :наказ Мінфін України від 09.12.2011 № 1591 // Верховна Рада України: офіційний веб-портал.- Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0610-06>. – Назва з екрану.